

Publicerad 2011-05-17 20:23 av Sara L.

(III) den nattliga konversationen jag så sällan nämner

Hennes sönderrivna, svarta klänning på hans knakande trägolv. Nattstaden bugade för hennes fötter när hon lutade sig över balkongräcket.

Vemodigt omfamnade han hennes krökta axlar, bara bröst och bristande hjärta. Hans nästipp sjönk in i vrån bakom hennes öra, avväpnade henne i deras kalla krig.

"Så många ord kvävs av en kyss. Alla dukar under för kyssen.

Orden tar slut. Vi kommer att ta slut.

Försvinna som en utandning på en spegel.

Och jag vill inte att du försvinner, för alla försvinner efter ett tag."

Hon fortsatte balansera på en nålspets.

"Jag vill ha kvar dig ett tag till."

Hans läppar vilade tungt i hennes nacke, tvingade hennes huvud att falla ned lika praktlöst som en vissnande blomma.

Med vana händer vände han hennes porslinsansikte mot sitt, lutade hennes krökta kronblad mot solen.

Drog tumavtrycken över hennes kinder.

Han hämtade andan,

blundade hårt,

och tryckte sin panna mot hennes.

"Med de orden har du mig."

Och i stadens brus vrålade tystnaden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sara L. med Poeter.se id #36706 innehar upphovsrätten